

holdet vil blive det samme, som om man ikke havde foretaget den sidste Ændring. I Øvrige ville alle Bygningshaandværkere komme ind under Loven, men derimod ikke paa Landet; de ville slet ikke komme ind under Loven. Hvis de dog skulde komme ind under Loven, er det en anden Magt, der skal gøre det, og det er Organisationerne. Jeg har det imod den Affattelse, Loven nu har, at den efter min Mening paa flere Punkter har Defekter, der dog kunne udhøyles ved Hjælp af Organisationer, Arbejdernes og Mestrenes Organisationer. Jeg tror ikke, at det er heldigt at indrette det saaledes, men har man indrettet det saaledes, kunne disse Vanskeligheder, som sagt, overvindes ved Organisationerne, og man vil gennem Loven paa forskellige Maade have skabt flere Omraader, som ville give Organisationerne Afgang til at forøge deres Magt og Indflydelse ganske betydeligt gennem Stabellen af gensidige Forsikringsforeninger, som ganske naturligt vil blive Følgen af Loven. Men disse Organisationer ville dernæst tillige se sig stærkt opfordrede til gennem den Lov, de kunne udfolde, at bevirke, at ingen hverken paa Land eller i By komme til at staa uden for Loven. Man kan anse det for heldigt eller ikke heldigt, men jeg mener, at fra et Lovgiverstandpunkt burde man ved Affattelsen af Loven søge at ordne Forholdet og ikke overlade for meget til Organisationerne. Vi se, hvorledes disse Organisationer nu ved Samarbejde mellem Arbejdere og Arbejdsgivere tilsyneladende med Held søge at raade Bod paa de store Defekter i Næringsloven, og det samme antager jeg vil blive Tilfældet her. Jeg har kun villet paapege dette paa dette Stadium, og skal nu blot udtale det Ønske, at det under Sagens fortsatte Gang gennem Lovgivningsmagten vil blive muligt at faa nogle Ændringer indførte i de Forhold, hvor jeg vilde anse det for heldigt. I modsat Fald vil det, som sagt, blive Organisationernes Sag at søge at raade Bod herpaa.

Judenrigsministeren (Hørring): Jeg kan tiltræde de af den ærede Ordfører og det ærede Flertal stillede Ændringsforslag, og jeg skal kun sige nogle Bemærkninger til enkelte af dem. Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Dusen) rejste Spørgsmaalet om, hvorledes Ændringsforslaget under Nr. 1 b. vilde være at forstaa, navnlig med Hensyn til de Landbrugsmaskiner, som føres om fra Sted til Sted og udlejes. Det ærede Medlem mente nemlig, at der kunde komme nogen Uklarhed frem, saaledes som denne Bestemmelse er af-

fattet, idet det hedder: „den, der benytter Maskineri o. s. v.“ Jeg ser dog ingen Uklarhed i saa Henseende, jeg tror, det vil give sig temmelig let, hvem det virkelig er, der benytter Maskineriet. Den, der ejer et Tærsteværk, vil ogsaa være den, der staar for Benyttelsen af Tærsteværket, idet han leder Arbejdet gennem de Folk, der følge Tærsteværket fra Sted til Sted. Saaledes er det ganske sikkert; men i øvrigt har Spørgsmaalet ikke nogen stor Betydning, thi en Ting er sikker, nemlig, at det vil være den, der ejer Tærsteværket og udlejer det, som ogsaa vil komme til at sørge for Forsikringen mod Ulykkestilfælde. Det vil være noget, der giver sig af sig selv, at denne Forretning ikke kan føres, medmindre den, der ejer Tærsteværket, ogsaa paatager sig Ulykkesforsikringen. Landbruget vil altsaa ikke blive ramt ved denne Paragraf. Det ærede Medlem opstavede dernæst Lovord om, hvorvidt samme Bestemmelse ikke ogsaa vilde kunne lede til, at Ulykkesforsikringen kom til at omfatte nysgerrige, som stod i Nærheden af Maskinen og saa paa den, og som ved et Ulykkestilfælde, Sprængning f. Eks., blev ramt af hørsprængte Dele af Maskinen. Det er noget, der slet ikke kan være Tale om, thi efter § 1 omfatter nærværende Lov kun den Arbejder, der beskæftiges af en Arbejdsgiver, for saa vidt han paa Arbejdstid i sin Arbejdstid rammes af en Ulykke, der staar i Forbindelse med Driften. — Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 5, som nu blev omtalt af det ærede Medlem for Standerbørg (Wulff), vil jeg kun udtale, at jeg heller ikke føler mig særlig tilfredsstillt deraf, men paa den anden Side erkender jeg, at vi her ere inde paa et Omraade, hvor det er meget vanskeligt at træffe fyldestgørende Bestemmelser. Dette bekræftes jo nok som deraf, at man i Udlandet har søgt at nøjes med en almindelig Regel, hvorefter alle Bygningsarbejdere falde ind under Loven. Man har nu ment det rigtigt at opstille en Undtagelse fra den almindelige Regel, en Undtagelse, hvorefter 1-Étages Huse skulde falde uden for Loven. Det forekommer mig ikke, at dette er saa overordentlig heldigt, navnlig ikke, da 1-Étages Huse vel ikke ere et Begreb, der i og for sig kan svare til de Bygningsarbejder, der ikke ere forbundne med sædvanemæssige Farer. Aldeles nøjagtig kan man naturligvis ikke ramme Forholdet. Naar man siger, som den ærede Ordfører sagde: det, vi ville ramme, er den sædvanemæssige farlige Virksomhed, og under denne falder ikke Opførelsen og Reparation af 1-Étages Huse — saa forekommer dette mig lidet berettiget, thi det er sikkert nok, at